

تأکید رئیس‌جمهور بر رفع کاستی‌های سیاست‌های حمایتی دولت

رئیس‌جمهور در یکصد و چهل و سومین جلسه هیأت‌دولت پس از استماع گزارش کارگروه ویژه بررسی تصمیم اخیر دولت درباره نحوه پرداخت یارانه کالاهای اساسی به حلقه نهایی‌نظیره مصرف، با تأکید بر ضرورت هماهنگی و انسجام همه دستگاه‌ها تصریح کرد: مقابله جدی و همه‌جانبه با فساد و رانت ارزی باید به‌عنوان یک اقدام اساسی و مستمر در دستور کار قرار گیرد. دکتر پزشکیان لزوم شناسایی و رفع کاستی‌ها و پیامدهای اجتماعی احتمالی این تصمیمات را به‌منظور جلوگیری از بروز مشکلات معیشتی برای مردم مورد تأکید قرار داد.

■ ■ ■

رئیس قوه قضاییه: از اغتشاشگران دیگر عذری پذیرفته نیست

رئیس قوه قضاییه، طی سخنانی در جمع فرماندهان فرابجا، با اشاره به اهمیت زدودن زمینه‌هایی که به اغتشاشات منجر می‌شود، گفت: قطعا باید زمینه‌های بروز اغتشاشات را از بین ببریم؛ امروز یکی از مسائلی که باعث اعتراض بعضا به‌حق صنف و بازاریان می‌شود، بی‌ثباتی و نوسانات ارزی است؛ از بیش از یک ماه پیش سازمان بازرسی کل کشور را مأمور به بررسی همه‌جانبه این مقوله کرده‌ام؛ همچنین یک هیأت ویژه نیز تشکیل داده‌ام تا به صورت فوق‌العاده به این موضوع رسیدگی کند. بدون تردید، افرادی که در این قضیه، تقصیر یا قصوری متوجه آنان است، باید پاسخگو باشند و قطعا به تناسب تخلف یا جرم‌شان، به پرونده آنها، با دقت و قاطعیت رسیدگی خواهد شد.حجت‌الاسلام والمسلمین محسنی‌اژه‌ای در ادامه با ارائه تحلیلی از فضای موجود در منطقه و کشور، بیان کرد: دشمن در جنگ ۱۲ روزه به اغراض و خواسته‌های خود شوم ناائل نشد، لذا درصدد است کشور ما را از داخل به ناامنی بکشاند؛ دشمن نه در لاف‌اف که صریحا از اغتشاشگران حمایت کرده است؛ از همین‌رو از اغتشاشگران، حامیان و هدایت‌کنندگان آنها دیگر عذر و بهانه‌ای پذیرفته نیست؛ آنان دیگر نمی‌توانند مدعی شوند که فریب خوردند یا غافل بودند. به‌واسطه روشن بودن موضع دشمن و میدان، این بار با سالیان گذشته موضوع تفاوت دارد و برای خطاکاران ارفاقی درنظر گرفته نمی‌شود. رئیس قوه قضاییه گفت: یکی از موضوعات مهم در جریان اغتشاشات، پایش عناصر و افراد دستگیر شده است؛ ضمن اهتمام نسبت به دستگیری عناصر اصلی و میدانی، باید مراقبت کرد افرادی که احیانا رهگذر و غایر هستند نقش و مدخلیتی در اغتشاشات ندارند، دستگیر نشوند.

■ ■ ■

عراقچی امروز به لبنان می‌رود

وزیر امور خارجه در حاشیه جلسه هیأت دولت در جمع خبرنگاران درباره اظهارات مداخله‌جویانه ترامپ و حمایت وی از اغتشاشگران بیان کرد: مسائل داخلی ایران به کسی جز مردم ما ربطی ندارد. دولت و مردم در تعامل و گفت‌وگو هستند. سیدعباس عراقچی در بخش دیگری از سخنانش با تأکید بر این‌که «الان شرایط مناسبی برای مذاکره با آمریکا به دلیل سیاست‌های این کشور نیست»، تصریح کرد: ایران هیچ‌گاه میز مذاکره را ترک نکرده است و ما همواره آماده مذاکره بر مبنای احترام و منافع متقابل هستیم ولی در دولت آمریکا فعلا چنین رویکردی نیست. وی همچنین در پاسخ به سؤالی در خصوص سفر آقای خود به بیروت گفت: پنجشنبه عازم لبنان هستم؛ روابط ما با لبنان، با کل مجموعه لبنان و دولت این کشور از قدیم همیشه وجود داشته است و به دنبال گسترش این روابط هستیم، انگیزه‌ها در طرف مقابل هم وجود دارد، در سفر به لبنان یک هیأت اقتصادی هم مرا همراهی خواهد کرد.

■ ■ ■

جاسوسی موساد اعدام شد

بامداد روز گذشته حکم اعدام علی اردستانی به جرم جاسوسی به نفع سرویس اطلاعاتی و امنیتی موساد از طریق ارائه اطلاعات حساس کشور پس از تایید در دیوان عالی کشور و طی روال قانونی به اجرا درآمد. براساس اسناد و مدارک موجود و اقراریر صریح محکوم‌علیه، اردستانی به دستور افسران موساد، تصاویر و عکس‌هایی از محل‌های خاص، اطلاعات سوزه‌های هدف را در اختیار سرویس جاسوسی اسرائیل قرار داده و در پایان انجام هر مأموریت، مبالغی در قالب ارز دیجیتال دریافت کرده‌است. مطابق محتویات پرونده، محکوم‌علیه علاوه بر ارتباط مجازی با افسران موساد، با عوامل رژیم صهیونیستی در داخل کشور نیز ارتباط داشته‌است.

فرمانده کل ارتش:

تشدید ادبیات دشمنان را بدون پاسخ نمی‌گذاریم

در دل ناآرامی‌های پراکنده و کوچک، که رسانه‌های غربی و صهیونیستی بار دیگر ادعای «ایران در آستانه فروپاشی» را ترسیم می‌کنند، واقعیت‌های میدانی حکایت دیگری دارد. تحلیل‌های اتاق‌های فکر و رسانه‌های اسرائیلی و آمریکایی، برخلاف فضا سازی‌های سیاسی، بر استحکام نهادی و اجتماعی جمهوری اسلامی ایران صحه می‌گذارند و اعتراف می‌کنند که اعتراضات توان براندازی و تغییر نظام در ایران را ندارند. این تاب‌آوری، نه از سر ضعف دشمنان، بلکه ریشه در پیوند عمیق مردم و حاکمیت دارد که بارها در بحران‌ها خود را اثبات کرده‌است. نشانه این امر ما می‌توان در تجمعات مختلف و خودجوش مردمی در شهرهای گوناگون کشور ملاحظه کرد که با وجود اعتراض به وضعیت اقتصادی، حمایت قاطع خود از جمهوری اسلامی ایران را اعلام کردند.

■ اعتراف اتاق‌های فکر به ناکارآمدی یک توطئه

رسانه‌ها و مراکز مطالعاتی غربی، آمریکایی و اسرائیلی در تحلیل‌های اخیر خود در خصوص اعتراضات اقتصادی و معیشتی چند روز گذشته در ایران که بعضا در برخی نقاط به خشونت کشیده شده، صراحتا اذعان کرده‌اند که مدل حکمرانی جمهوری اسلامی به دلیل پیوند نهادی میان دولت اجرایی، نهادهای حاکمیتی و پایگاه اجتماعی، از ظرفیت پایدارسازی بالایی برخوردار است. مؤسسه امنیت ملی اسرائیل (INSS) در گزارشی جامع تأکید می‌کند که سناریوهای «فروپاشی سریع» یا «انقلاب ناگهانی» در ایران، با واقعیت‌های میدانی این کشور همخوانی ندارد؛ ساختار قدرت در تهران بر پایه هم‌افزایی دوسطحی یعنی حاکمیت انقلابی و دولت اجرایی بنا شده است. موشه یوزنیلوف، افسر رشد سابق شایاک و کارشناس رصد تحولات ایران، این مدل را کلیدی‌ترین عامل بقای نظام توصیف می‌کند: «اعتراض‌ها یا شوک‌های اقتصادی معمولا بخش اجرایی را تحت تأثیر قرار می‌دهد اما نهادهای حاکمیتی که از انسجام سازمانی و حمایت مردمی مستقل برخوردارند توان حفظ ثبات را دارند. این هماهنگی، امکان فروپاشی را از بین می‌برد.» مؤسسه آمریکایی Critical Threats Project (CTP) نیز در یادداشت‌های خود در خصوص شرایط اعتراضی چند روز گذشته در ایران می‌نویسد که به‌رغم فشارهای اقتصادی و اجتماعی، انسجام درونی نهادهای امنیتی و نظامی ایران همچنان پابرجاست و اعتراضات فعلی در سطحی نیست که شکاف تعیین‌کننده‌ای ایجاد کند. حتی در Ynet، رسانه‌ای نزدیک به مقامات اسرائیلی،

فرمانده کل ارتش جمهوری اسلامی ایران در جمع دانشجویان دوره ۸۶ دانشگاه فرماندهی و ستاد ارتش، تحریم‌های ظالمانه را بخشی از برنامه دشمن برای ایراد آسیب به مردم از طریق معضلات اقتصادی دانست و تصریح کرد: روشن است که ما هم مثل همه کشورهای جهان حتما مشکلاتی داریم و باید نسبت به اصلاح آن اقدام کنیم ولی دشمن تمرکز ویژه‌ای برای آسیب رساندن

به مردم کرده که نباید از آن غفلت کنیم. امیر سرلشکر امیر حاتمی افزود: اعتراض در هر کشوری، موضوعی عادی و طبیعی است اما آن چیزی که غیرمعمول و غیرمرسوم بوده، تبدیل اعتراض به اغتشاش در یک زمان بسیار کوتاه‌است. این از ملت فرهیخته ایران به دور می‌باشد و بدون تردید برنامه‌ریزی شده توسط دشمنان است. وی در ادامه با اشاره به برخی لفاظی‌های دشمنان و دخالت آنان در امور

تحلیل‌گرانی مانند رئیس سابق بخش اطلاعات موساد هشدار می‌دهند که حمایت آشکار غرب از اغتشاشگران برخلاف تجربیات شکست‌خورده ۱۴۰۱ می‌تواند همراهی مردمی با معترضان را برهم بزند و پروژه‌های براندازی را ناکام بگذارد. این اذعان‌ها، تصویری غیرواقعی از «ناپایداری ساختار سیاسی ایران» را که رسانه‌های ضدانقلاب همیشه ترسیم می‌کنند، به چالش می‌کشد و بر واقع‌بینی حاکمیت تهران تأکید دارد. الکس گرینبرگ، محقق ارشد مؤسسه استراتژی و امنیت اورشلیم، نیز با این دیدگاه همسوست و توقعات مقامات اسرائیلی از تغییر رژیم را «احتمانه» توصیف می‌کند. او در مصاحبه‌ای اشاره کرده که اعتراضات فعلی بیشتر اقتصادی هستند و به ندرت به فروپاشی حاکمیت‌ها منجر می‌شوند. گرینبرگ می‌افزاید: «رژیم ایران را نمی‌شود سرنگون کرد اما می‌توان ضربه سنگینی به آن وارد ساخت.» این اظهارات نشان‌دهنده ناامیدی اسرائیل از سیاست‌های خود است که سال‌ها بر فشارهای نظامی و اقتصادی تمرکز کرده‌ام‌ا در دسترسی به اهداف خود کاملاً ناکام بوده. در سوی آمریکایی و اروپایی، مؤسسه مطالعات جنگ (ISW) گزارش داده که اعتراضات جغرافیایی محدود و فاقد سازماندهی متحد هستند و جمهوری اسلامی می‌تواند آنها را با موفقیت مدیریت کند. رسانه‌هایی مانند الجزیره و میدل‌ایست‌آی نیز تأکید دارند که این ناآرامی‌ها بیشتر

این تحلیل‌ها نشان می‌دهد چهره‌هایی چون دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا و مایک پمپئو که با لفاظی‌های تهاجمی به میدان آمده‌اند هدف دیگری دارند و آن تشدید ناامنی و زمینه‌سازی برای درگیری‌های داخلی و تضعیف کشور است. اتاق‌های فکر آمریکایی مانند بنیاد دفاع از دموکراسی در تحلیل

داخلی ایران اسلامی، اظهار کرد: با اطمینان می‌گوییم که امروز آمادگی نیروهای مسلح ایران اسلامی، در قیاس با شرایط پیش از جنگ، به مراتب بیشتر است؛ به‌طوری‌که اگر دشمن مرتکب اشتباهی شود، پاسخی قاطع‌تر دریافت می‌کند و دست هر متجاوزی را قطع خواهیم کرد. ایران اسلامی، تشدید ادبیات دشمنان علیه ملت ایران را تهدید قلمداد کرده و تداوم آن را بدون پاسخ نخواهد گذاشت.

خود اذعان می‌کنند که اعتراضات ایران، هرچند متفاوت از گذشته هستند اما در سطحی نیست که برای نظام تهدیدی وجودی به همراه داشته باشد. سیاست‌های ترامپ از تحریم تا تهدید نظامی تنها خشم مردم را برمی‌انگیزد و پیوند جامعه با حاکمیت را عمیق‌تر می‌سازد. افرادی که در خیابان‌ها اعتراض می‌کنند، میان مطالبات مشروع و توطئه‌های خارجی تفاوت را می‌شناسند و ترجیح می‌دهند سرنوشت‌شان را خود رقم بزنند، نه واشنگتن.

■ ناکامی موساد و رژیم صهیونیستی در میدان

رژیم صهیونیستی نیز، با سابقه طولانی مداخله در امور ایران، این بار رویکرد عریان‌تری اتخاذ کرده اما همچنان به شکست‌های گذشته اعتراف می‌کند. مقام سابق موساد در «اسرائیل هیوم» می‌نویسد: «همه‌از شکست اعتراضات می‌پرستند. غرب و موساد باید پنهانکاری را رعایت کنند؛ حمایت آشکار، پروژه براندازی را نابود می‌کند.» او برای «موفقیت»، سه گام پیشنهاد می‌دهد: نفوذ در مقامات ایرانی با وعده‌های دروغین، تأمین مالی مخفیانه اغتشاشگران با وی‌پیان و رمز ارزها، و حمله موشکی زمان‌دار به تأسیسات ایران هم‌زمان با اوج اعتراضات. این توصیه‌ها، نه نقشه پیروزی، بلکه اقرار به ناکامی عملیات‌های علنی گذشته است؛ موساد می‌داند تولید چندصد موشک ماهانه ایران، برای رژیم تهدیدی وجودی است که با اغتشاشات خیابانی خنثی نمی‌شود. مؤسسه امنیت ملی اسرائیل نیز پس از جنگ ۱۲ روزه، ثبات نظام جمهوری اسلامی را تأیید می‌کند: «تا زمانی که دولت و حاکمیت به‌عنوان دو جزء مکمل عمل کنند، هیچ شکاف تعیین‌کننده‌ای شکل نمی‌گیرد.»

■ تاب‌آوری اجتماعی و نهادهای ایران

در مقابل سیاست‌های شکست‌خورده غرب، عملکرد حکومت جمهوری اسلامی در مدیریت بحران‌ها قابل توجه است. ساختار ایران با پیوندهای عمیق اجتماعی و نهادی، از بحران‌های قبلی با موفقیت عبور کرده است. یوزنیلوف اسرائیلی در تحلیل خود تأکید دارد که این مدل حکمرانی، با حمایت مردمی مستقل، امکان فروپاشی را از بین می‌برد. گزارش‌های میدل‌ایست‌آی نشان می‌دهد که جامعه ایرانی، با وجود نارضایتی اقتصادی، به دنبال اصلاحات داخلی است و مداخلات خارجی را رد می‌کند. جمهوری اسلامی با تمرکز روی ظرفیت‌های داخلی، مانند افزایش صادرات غیرنفتی و سرمایه‌گذاری در فناوری، می‌تواند به شرط ارائه دولت‌مردان و تغییر برخی روندهای اشتباه تحریم‌ها را دور بزند.

یادداشت

سعدالله زارعی | تحلیلگر مسائل بین‌الملل

دست ایران روی ماشه تهدیدزدایی

در بیانیه اخیر شورای عالی دفاع تأکید شده است که ایران تهدیدات را رصد می‌کند و پاسخ متناسبی به آنها خواهد داد. پرسش اصلی اینجاست که این پاسخ چه ابعاد سیاسی، امنیتی و بازرانداده‌ای می‌تواند داشته باشد و اساسا دشمنان از تشدید این ادبیات تهدیدآمیز چه اهدافی را دنبال می‌کنند. همیشه این سؤال مطرح بوده است که آیا در دکترین نظامی ایران مفهومی به نام «عملیات پیش‌دستانه» وجود دارد یا خیر. آنچه تاکنون از ادبیات رایج نظامی ایران در فضای عمومی منعکس می‌شد، این بود که نظریه نظامی کشور بر دو پایه استوار است: نخست اقدامات پیشگیرانه و دوم دفاع همه‌جانبه. اقدامات پیشگیرانه ناظر بر تمهیداتی است که مانع وقوع جنگ شود؛ تمهیداتی که با آموزه‌های قرآنی از جمله ای شریفه «وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَ مِنْ رِیَاطِ الْخَیْلِ رَهْبِیْهِنَ یَوْمَ عَدُوِّ اللَّهِ وَعَدُوِّكُمْ…» هم‌خوانی دارد. در این چارچوب، نمایش قدرت از طریق مانورهای نظامی یا دستیابی به سطحی از توان تسلیحاتی که دشمن احساس ناتوانی در مواجهه با آن کند، مصداق اقدامات پیشگیرانه تلقی می‌شد. در کنار آن، نظریه دفاع همه‌جانبه نیز کاملا شناخته‌شده بوده؛ به این معنا که اگر ایران با تهدید یا اقدام نظامی مواجه شود، پاسخی متناسب با همان تهدید یا اقدام خواهد داد. پاسخ به این پرسش که جمهوری اسلامی در صورت مواجهه با اقدام نظامی دشمن چه خواهد کرد، همواره روشن بود: دفاع ایران، دفاعی کامل و همه‌جانبه خواهد بود. اما درباره این‌که آیا در دکترین نظامی ایران جایی برای عملیات پیش‌دستانه وجود دارد یا نه، تاکنون به‌صراحت سخنی گفته نشده بود و تأکید همواره بر این بود که اگر دشمن به ایران حمله کند، پاسخ سختی دریافت خواهد کرد. اکنون اما با توجه به تغییراتی که در ساختارهای نظامی، تسلیحاتی، سیاست‌ها، ابزارها و هدف‌گذاری‌های نظامی در جهان رخ داده است، به‌ویژه با ظهور هوش مصنوعی و توسعه سلاح‌های خودمختار، این پرسش جدی‌تر مطرح شده که آیا راهبردها و تئوری‌های نظامی گذشته همچنان کفایت می‌کند

یادداشت

دکتر فراد ایزدی | استاد دانشگاه

لزوم تغییر محاسبه آمریکایی‌ها

ادبیات تهدیدآمیز اخیر آمریکا و اسرائیل علیه ایران صرف‌ا در حد لفظی باقی‌نمانده و در امتداد یک طراحی کلان قابل تحلیل است. واقعیت این است که آمریکا و اسرائیل هنوز به اهداف خود نرسیده‌اند و پروژه آنها تمام‌مانده‌است. ترامپ چند سال دیگر نیز رئیس‌جمهور است و از منظر آنان، طراحی برای سرنگونی دولت ایران و حتی تجزیه کشور همچنان روی میز قرار دارد. اغتشاشات و ناآرامی‌ها نیز در همین چارچوب قابل فهم است. آنها هدف مشخصی را دنبال می‌کنند و برای رسیدن به آن، هم‌زمان از ابزار نرم مانند تبلیغات و جنگ روانی و هم از ابزار سخت از جمله تهدید و حتی حمله نظامی استفاده می‌کنند. در این چارچوب، بیانیه‌ها و سخنرانی‌ها، از جمله مواضع اخیر فرمانده ارتش مبنی بر این‌که این ادبیات تهدیدآمیز بدون پاسخ نخواهد ماند، قابل توجه و مثبت‌است اما کافی نیست. پیش از جنگ ۱۲ روزه نیز از همین ادبیات استفاده می‌شد اما اتفاق بازراندنه‌ای رخ نداد. آنچه باید محقق شود، تغییر محاسبات تصمیم‌گیران آمریکایی است. در سنت حکمرانی آمریکا، پیش از هر اقدام نظامی، نهادهای اطلاعاتی موظف‌اند برآورد هزینه و فایده ارائه دهند؛ این‌که یک حمله چه هزینه‌های مالی و جانی دارد و چه سودی به همراه می‌آورد. نقطه کلیدی اینجاست که این برآورد اطلاعاتی باید به‌صراحت به رئیس‌جمهور آمریکا منتقل کند که حمله به ایران، هزینه سنگینی خواهد داشت؛ به‌گونه‌ای که دست‌کم به‌کشته‌شدن صدها نظامی آمریکایی منجر شود. نهادهای اطلاعاتی آمریکا باید به این جمع‌بندی برسند و آن را منعکس کنند که مقامات ایرانی، محاسبات خود را تغییر داده‌اند و هم‌توان ایجاد هزینه جدی برای آمریکا را دارند و هم اراده آن را. در چنین شرایطی، اگر رئیس‌جمهور آمریکا بخواهد دست به اقدام نظامی بزند، طبق الزامات حقوقی موظف است از کنگره مجوز بگیرد. باتوجه به شکاف جدی میان دموکرات‌ها و جمهوریخواهان و اختلاف اندک آرای آنها در مجلس نمایندگان، چنین مجوزی صادر نخواهد شد. بدون مجوز کنگره و با نظارت نهادهای حقوقی مستقر در کاخ سفید و پنتاگون، امکان حمله نظامی وجود ندارد؛ همان‌گونه که در گذشته نیز چنین شد. در تجربه قبلی نیز اگر هشدارهای صریح درباره هزینه‌های سنگین حمله به ایران از سوی آمریکا جدی گرفته می‌شد، نه واشنگتن همراهی می‌کرد و نه اسرائیل به‌تنهایی وارد عمل می‌شد. مسأله اصلی این بود که طرف مقابل این هشدارها را باور نکرد. اکنون این باور باید تغییر کند. بیانیه و موضع‌گیری کلامی لازم است اما اگر در داخل کشور به این جمع‌بندی عملی برسیم که در صورت تهاجم، هزینه‌ای جدی و واقعی به آمریکا تحمیل خواهد شد و این پیام به‌درستی منتقل شود، دیگر نیازی به تکرار بیانیه‌ها نخواهد بود. در آن صورت، طرف مقابل خود متوجه می‌شود و حمله‌ای رخ نخواهد داد. کاهش شدت ادبیات تهدیدآمیز دشمن نیز دقیقا از همین مسیر می‌گذرد. زمانی که ساختار حکمرانی آمریکا به این درک برسد که حمله به ایران ممکن نیست، چون هزینه آن غیرقابل تحمل است، لحن تهدیدآمیز نیز به‌طور طبیعی تعدیل می‌شود. تا زمانی که این درک شکل نگیرد و احساس شود هزینه‌ها جدی نیست، تهدید و حتی تکرار حمله همچنان ادامه خواهد داشت. اصلاح این محاسبه، کلید تغییر رفتار و گفتار دشمن است.

یازمینماد بازخوانی و تجدیدنظر است. موضع رسمی

و صریح شورای عالی نظامی کشور و همچنین اظهارات برخی مقامات نظامی نشان می‌دهد در تئوری‌های نظامی ایران تغییری حاصل شده است. پاسخ به این سؤال که آیا در برنامه ایران اقدامی پیش‌دستانه، به معنای تهاجم پیش از عملی شدن تهاجم دشمن، وجود دارد، اکنون مثبت است. دلیل این تغییر نیز ورود جهان به فضای جدیدی از سلاح‌ها و برنامه‌ریزی‌های نظامی عنوان می‌شود. بر این اساس، اقدام پیش‌دستانه در کنار اقدام پیشگیرانه و دفاع همه‌جانبه، به‌عنوان مسیر سوم پیش‌روی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی قرار گرفته است. این در حالی است که دشمن از گذشته تئوری خود را بر عملیات تهاجمی بنا کرده و آن را «پیش‌دستانه» نامیده، در حالی که در بسیاری از موارد چنین نبوده است. نمونه روشن آن جنگ ۱۲ روزه است که ایران اساسا برنامه‌ای برای حمله نظامی نداشت اما طرف مقابل اقدام خود را به‌دروغ عملیات پیش‌دستانه نام‌گذاری کرد. طی شش تا هفت سال گذشته، از زمان ترور شهید بزرگوار سردار سلیمانی تا امروز، آمریکایی‌ها چه‌چندین بار دست به اقداماتی زده‌اند و سپس مدعی شده‌اند که این اقدامات تهدید پیش‌دستانه بوده، در حالی که ایران برنامه تهاجمی نداشته و این ادعاها فاقد واقعیت بوده‌است. تحول جدید به این معنا نیست که ایران در کوتاه‌مدت قصد تهاجم دارد. مسأله این است که ایران از محدودیت پیشین، یعنی محصور شدن در دو چارچوب اقدام پیشگیرانه و دفاع همه‌جانبه، عبور کرده و وارد فاز سومی شده است. این به معنای اقدام فوری یا قریب‌الوقوع نیست، بلکه پیام روشنی به دشمن دارد: اگر تمهیداتی برای حمله به ایران اندیشیده شود و نشانه‌هایی از آرایش دشمن برای اقدام نظامی، حتی در روزها یا ساعات آینده، مشاهده شود، جمهوری اسلامی پیش از شلیک دشمن، کانون‌های نظامی او را هدف قرار خواهد داد. بیان دیگر، به محض مشاهده علامت جدی از قصد دشمن برای اقدام علیه ایران، واکنش می‌تواند پیش از آغاز حمله صورت گیرد. این نکته اکنون برای دشمن روشن شده است که هرگونه تمهید یا اقدام نظامی علیه جمهوری اسلامی ممکن است بلافاصله با واکنش ایران مواجه شود؛ واقعیتی که خود می‌تواند نقش مهمی در بازدارندگی و مهار ادبیات و رفتار تهدیدآمیز ایفا کند.